

den Tid imøde, da Theatret kan bære sig selv, forudsat, at det blev befriet for den gamle Gjæld, — var Mulighed for, at den københavnske Kommunes Bestyrelse maatte være villig til at antage sig Theatret. Naar jeg nu mener dette, er det jo ikke, fordi jeg i mindste Maade vil sige Noget som helst til Theatrets Forkleinselse. Jeg veed meget vel, at navnlig her i Hovedstaden er det fgl. Theater Befolkningens Kjølebarn, og derfor vil jeg, at der ogsaa skal fredes og hygges om det med saa — ja, jeg vil sige — venlige Hænder som muligt. Jeg mener, at, naar det kom i de omtalte Hænder, vilde Theatrets Interesser blive varetagne maatte endogsaa fuldt saa venlig, som de ifølge Theatrets Natur kunne blive det fra Statens Side. Derfor mener jeg, at Spørgsmaalet om Afgjørelsen af Theatrets Gjæld til Sors Akademi, som det her paalægges Staten at afgjøre, helst burde staa aabent, indtil der fandt en virkelig Forhandling Sted om, hvorvidt man paa denne Maade kunde blive disse Spørgsmaal kvit, og jeg skulde være meget glad, hvis flere Medlemmer heri Salen se paa dette Spørgsmaals Afgjørelse paa samme Maade som jeg. Jeg vilde da haabe, at det skulde lykkes ogsaa i det andet Thing at faae det vedtaget paa den Maade; thi Afstemningen over Spørgsmaalet der viser jo, at Forslaget der er blevet vedtaget med en lille Majoritet, og at mange Medlemmer vare fraværende. Det turde derfor være sandsynligt, at Spørgsmaalet vilde blive afgjort i den Form, jeg kunde ønske, hvis man her vilde gaa dertil.

Finantsministeren (Estrup): Jeg har kun begjæret Ordet for at gjøre en Bemærkning i Anledning af Hovedsummen i det foreliggende Forslag, en Bemærkning, som selvfølgelig havde været bedre paa sin Plads ved Begyndelsen af Diskussionen end henimod Slutningen; men jeg var forhindret fra at komme tilstede her ved en Forhandling i det andet Thing (Den fungerende Formand: Jeg har allerede gjort en Bemærkning derom.), og jeg vil haabe, at det høie Thing derfor vil undskylde, at mine Bemærkninger først komme frem nu. Tillægsbevillingen præsenterer sig denne Gang med et vistnok for mange Medlemmer noget overraskende stort Beløb; men det forekommer mig, at, naar man gaar nærmere ind paa de forskellige Bevillingers Bestaaffenhed, falder dette Overraskende bort. Af det samlede Beløb, der findes opført paa Tillægsbevillingen som Udgift, over $3\frac{1}{2}$ Millioner Kr., er ikke mindre end $1\frac{1}{2}$ Million Gjenbevillinger; det er altsaa kun for en god Ordens Skyld, at dette Beløb opføres til Bevillingen en Gang endnu. Det er Summer, som vare paaregnede til Udgift allerede ved det foregaaende Aars Finantslovs Bevilling. Der bliver da tilbage en Sum af ca. 2,090,000 Kr., som er nye Bevillinger, men af disse ca.

2,090,000 Kr. gaa ikke mindre end 1,270,000 Kr. til Betaling af Theatrets Gjæld, saa at de egentlig nye Bevillinger, der ere komne til gjen- nem Tillægsbevillingen, reduceres til ca. 820,000 Kr. Grede Medlemmer ville altsaa se, at, gaaende ud fra en Hovedsum paa $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det en ganske betydelig Reduktion, at der her egentlig kun er Tale om en ny Bevilling af ca. 820,000 Kr. Ved Udredningen af denne Sum 1,270,000 Kr. til Betaling af Theatrets Gjæld, blive vi jo i Virkeligheden hverken rigere eller fattigere; thi derom kan der jo ikke være Tvivl, at Theatret altid har været en Statsinstitution, og at altsaa Gjælden paa Theatret i Virkeligheden har paahvilet Staten i sidste Instants. Det er isørigt ogsaa fuldt erkjendt i den nu gjældende Finantslov for indværende Aar, idet Renten af denne Gjæld der er opført som Statsudgift. Det er altsaa fuldt erkjendt, at Gjælden er Staten vedkommende. Dette med Hensyn til den store Kvantitet, der er opført paa Tillægsbevillingsloven.

Jeg har særlig for mit eget Vedkommende som Finantsminister kun at gjøre opmærksom paa to Poster, af hvilke jeg haaber, at den ene har det ærede Things fulde Sympathi, den, der gaar ud paa en ikke ubetydelig ny Bevilling af 150,000 Kr. til Fortsættelse af Indkjøb af Bedearealer til Beplantning, medens jeg ikke er saa vis paa, at den anden uden nærmere Forklaring vil have lige saa fuld Sympathi hos alle det ærede Things Medlemmer. Den gaar ud paa en forøget Udgift af 150 Kr. om Aaret og findes paa § 14 under Nr. 19. Det er nemlig en Udgift, som ikke er fremkommen ved Finantsministerens eget Initiativ, og som jeg derfor kunde ønske at gjøre en kort Bemærkning om. Den aarlige Understøttelse gjælder en Bestillingsmand fra Slesvig, som ikke i Genhold til Loven af 24de Marts 1865 er fuldt og utvilsomt berettiget til Understøttelse. Grede Medlemmer ville naturligvis erindre, at, for at være berettiget til Understøttelse kræves der 10 Aars Tjeneste af en bestemt Bestaaffenhed. Det paagjældende Individ havde kun 8 Aars Tjeneste af denne Bestaaffenhed, eller i alt Fald utvilsomt af denne Bestaaffenhed, medens han ved Siden deraf havde 3 Aars Tjeneste, som ikke ganske gif ind under dette Begreb, men som dog var af den Bestaaffenhed, som ved Loven af 1851 blev anerkjendt for at være umiddelbar Statstjeneste, idet den blev optagen i 5te Lønningssklasse ved Lovvesenet. Grede Medlemmer ville altsaa se, at den Paagjældende ikke kan rejse noget ligefremt Retstræv, men at der er ganske overveieende Villighedsgrunde for at bringe ham indenfor Virkningen af Loven af 24de Marts 1865, og den Understøttelse, der foreslaas ham tillagt paa det paagjældende Forslag, er ogsaa indenfor den Grændse, som Loven af 1865 fastsatte, nemlig mellem Halvdelen og to Trediedele af den Pension, der ellers vilde tilkomme ham. Jeg